

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/85/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211010036
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4211010036.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD. a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci proti obžalovanému U. F., rod. Q., pre zločin znásilnenia podľa § 199 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona a iné, o odvolaní okresnej prokurátorky v Komárne (ďalej len „okresný prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 08.10.2018, sp.zn. 11T/11/2011, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 07.02.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie okresnej prokurátorky z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Komárno (ďalej len „súd I. stupňa“) bol obžalovaný U. F. (ďalej len „obžalovaný“) podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokurátorky v Komárne č. 2 Pv 357/09-52 zo dňa 18.01.2011 v bode 1/ pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona, v bode 2/ pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 1, odsek 2 písmeno b/Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písmeno c/ Trestného zákona a pre zločin znásilnenia podľa § 199 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona, ktoré mal spáchať tak, že: 1/ v období od 24. mája 2008 do 1. júna 2009 v nepravidelných časových intervaloch v S., v byte na prízemí na Z. ulici číslo XX/X, v ktorom žil v spoločnej domácnosti s manželkou S. Q., nar. X.XX.XXXX, spôsobil jej fyzické i psychické utrpenie vyúsťujúce k opakovaným útekom poškodenej zo spoločnej domácnosti, počas ktorých sa jej obvinený telefonicky vyhrážal slovami, ak mu nepovie, kde sa nachádza, vymláti ju a dá jej matku zobrať policajtmí a tam z nej vytlčú, kde sa nachádza, a v tomto období obvinený tiež,

- od 24. mája 2008 do presne nezisteného času okolo 20. júna 2008 v S., v byte na prízemí na Z. ulici číslo XX/X poškodenú ponižoval vulgárnymi nadávkami, vyhrážal sa jej bolestivým sexuálnym stykom, ktoré vyhrážky aj uskutočnil, pritom ju surovo sácal, pritláčal k rôznym častiam bytového zariadenia, správal sa voči nej agresívne, bil do rôznych častí tela, fackal ju a zamkýnal do bytu,

- v presne nezistenom čase v mesiaci august 2008 v Komárne, v byte na prízemí na Z. ulici číslo XX/X poškodenú niekoľkokrát násillím nútil k jeho sexuálnym praktikám, ktoré poškodená odmietala a počas uskutočňovania ktorých poškodenú vulgárne ponižoval, fyzicky ju napádal a opätovne zamkýnal do bytu, -uvedené viedlo k tomu, že poškodená sa v presne nezistenom čase v mesiaci apríl 2009 pokúsila o samovraždu požitím väčšieho množstva liekov, po jej návrate z nemocnice v byte obvineného v S. na G. ulici číslo X opätovne zamkol poškodenú, kde ju neustále urážal a požadoval od nej uspokojenie jeho sexuálnych potrieb, s ktorými poškodená nesúhlasila,

následne dňa 1. júna 2009 v čase okolo 06.30 v S. v byte na G. ulici číslo X po predchádzajúcej hádke poškodenej silno zovrel zápästie a vyhodil pred dvere bytu so slovami: „Môžeš byť rada, že som Ťa doteraz nezabil a môžeš byť rada, že ešte žiješ“,

2/ dňa 31. mája 2009 v čase okolo 19.00 hod. v S. v byte na G. ulici číslo X po predchádzajúcej hádke a vulgárnych nadávkach ju vyhrážkami, že ju zabije, nútil k orálnemu styku, rozopol si nohavice, pravou rukou držal poškodenú za vlasy, potom, ako strčil svoj pohlavný úd do úst poškodenej, táto ho na pohlavnom úde pohrýzla, následne nato ju fyzicky napadol, bil do hlavy a tváre, kopal do brucha, pričom jej vulgárne nadával a vyhrážal sa jej zabitím, následne poškodenej rozťahol nohy a proti jej vôli vykonal s ňou súlož, pretože nebolo preukázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa stali skutky, ktoré sú uvedené v obžalobe. Obžalovaný tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, popieral spáchanie skutkov. Nikto z vypočutých svedkov nevidel, že by obžalovaný bol napadol poškodenú, žeby sa k nej hrubo správal, vyhrážal sa jej, vulgárne jej nadával, násilnícky sa správal. Svedkovia S. a S., v ktorých byte obžalovaný a poškodená bývali, kde aj svedok S. pracoval spolu s obžalovaným v autoškole, by si boli určite všimli, keby k nejakej agresivite zo strany obžalovaného smerom k poškodenej bolo došlo. Ani jeden z nich nevidel na poškodenej žiadne zranenia. Poškodená sa na obžalovaného nikdy im nesťažovala. Svedok S. uviedol, že je vylúčené, že by obžalovaný bol zamykal poškodenú, veď od izby nemali ani kľúč. Ak by bolo pravdou, že obžalovaný ju zamykal, mohla by sa ľahko dostať z bytu cez okno, lebo byť sa nachádza na prízemí obytného bloku a okná sa nachádzajú vo výške 1,95 m od zeme. Obžalovaná tvrdila, že bola viackrát zbitá a znásilnená obžalovaným, no nikdy nevyhľadala lekársku pomoc, žiadnemu zdravotníkovi sa nezdôverila s tým, aké problémy má, pritom sa jej v tom nič nebránilo. Mohla sa sťažovať aj u svojej psychiatričky ktorú navštevovala, ale ani psychiatričke sa o svojich údajných problémoch nezverila. Sťažovala sa na obžalovaného len svojej matke a sestre, ktoré však nikdy neboli svedkami žiadnych incidentov medzi obžalovaným a poškodenu. Teda len z jej rozprávania počuli, čo sa malo prihodiť. Matka poškodenej tvrdila, že obžalovaný sa k nim správal vždy pekne, nevidela na poškodenej žiadne zranenia, len psychicky bola zničená. Obe svedkyne potvrdili, že poškodená je už dlhšiu dobu liečená u psychiatra, často požíva alkoholické nápoje a pila aj na lieky. Požívanie alkoholických nápojov, dokonca aj drog, priznala poškodená aj znalkyni V. Z.. Problémy poškodenej s alkoholom potvrdila aj psychiatrička Q.. O.. Menovaná uviedla, že keby poškodená pila alkohol na lieky, môže sa to prejaviť tak, že je utlmená, ospalá a mohla sa prejaviť aj agresivita. Lieky spolu s alkoholom mohli viesť aj k samovražednému pokusu u poškodenej. Znalkyňa z odboru psychiatrie uviedla, že poškodená nedávala samovražedný pokus priamo do súvislosti s údajným správaním sa obžalovaného voči nej a nebol produkovaný žiadny dôkaz, ktorý by potvrdil, že poškodená sa pokúsila o samovraždu pre správanie obžalovaného. Skutočnosť, že poškodená často požívala alkoholické nápoje, ani poškodená sama nepoprela a potvrdili to vo svojich výpovediach aj dcéry obžalovaného. U poškodenej nebol zistený syndróm týranej osoby. Duševný stav poškodenej mohla a môže a pritom vôbec nemusí ovplyvniť akákoľvek okolnosť, vrátane spôsobu jej života. Má sklony k depresii, čo je u nej pravdepodobne geneticky dané. Poškodená mala problémy najmä sama so sebou. Mala problémy so svojou matkou, nemohla vždy u nej bývať. Ako sa k tomu sama priznala znalkyni, vydala sa za obžalovaného, lebo mohla bývať v jeho byte. Mala k nemu ambivalentný vzťah. Raz ho milovala, inokedy nenávidela. Odchádzala od neho, vracala sa k nemu. Vysvetliť to nevedela, len tvrdila, že obžalovaný ju vždy nejako privábil späť. Bola žiarlivá čo potvrdili viacerí svedkovia. Mohla byť aj pomstychtivá. Svedčí o tom skutočnosť, že vypichala pneumatiky na aute obžalovaného. Mohla byť voči nemu aj agresívna, svedčí o tom incident, keď 13.06.2009 fyzicky napadla obžalovaného na ulici. Poškodená tvrdila, že nikdy nespada preto, že bola opitá. Opak je však pravdou. Svedčí o tom prepúšťacia správa z nemocnice zo dňa 05.06.2009, z ktorej vyplýva, že spadla v ebriete. Bola dňa 01.06.2009 v nemocnici, kde tvrdila, že ju udrhel a kopol manžel. Bolo u nej zistené len pohmoždenie tváre, ale k spôsobu vzniku zranenia lekár sa nevedel vyjadriť a kopance sa nepotvrdili. Neexistuje žiadny dôkaz, ktorý by potvrdil útok obžalovaného na poškodenú. Znalec z odboru chirurgie a traumatológie vo svojom znaleckom posudku uvádza, že zranenia poškodenej nemohli vzniknúť tak, ako to poškodená opísala a zranenia jej mohli vzniknúť aj pádom na zem. Keby bola napadnutá takým spôsobom, ako to ona opísala, vznikli by jej vážnejšie zranenia. Znalci nezistili, že by obžalovaný mal sklony k agresivite. Aj jeho bývalá ako aj terajšia manželka uviedli, že obžalovaný sa k nim nikdy nesprával agresívne, násilnícky. Keby bol obžalovaný agresívnej povahy, prejavilo by sa to už aj v jeho predchádzajúcich manželstvách, ako aj v súčasnom manželstve. Nebola u neho zistená ani žiadna sexuálna úchyľka. Súd I. stupňa uviedol, že zo znaleckých posudkov tiež vyplýva, že poškodená mohla správne vnímať a reprodukovať udalosti, ale má tendenciu nadmerne zosobňovať, môže situáciám pripisovať subjektívny, emočný význam, nedokáže primerane testovať realitu. Na jej vierohodnosť má negatívny vplyv, že má emočne nestabilnú osobnosť s depresívnou poruchou v anamnéze, čo sa prejavuje výkyvmi nálad, afektívnou labilitou. V rámci zvýšenej raniteľnosti môže mať pocit, že je jej ubližované, môže sa cítiť v

úlohe obeť. Poškodená na rozvodovom pojednávaní uviedla, že od 01.01.2009 nemala s obžalovaným pohlavný styk a nikdy nevedli spoločnú domácnosť. Časť skutkov uvedených v obžalobe však pripadá na obdobie po dátume 01.01.2009. Súd I. stupňa sa pýta, ako potom mohol obžalovaný napádať poškodenú tak, ako to uvádza, sexuálne obťažovať a podobne, keď už od 01.01.2009 nežili spolu. Tiež bolo preukázané, že obžalovaný v roku 2008 nebol stále doma. Ako to vyplýva z výpovede jej bývalej manželky, od 10.6.2009 do 30.6.2008 ju navštívil v Českej republike a v auguste 2008 bol u nej na tri dni. Poškodená tvrdila, že dňa 10.6.2009 preto stiahla svoje trestné oznámenie na obžalovaného, lebo obžalovaný ju k tomu prinútil. Nebol však produkovaný žiadny dôkaz, ktorý by jej tvrdenie potvrdil. Stoja tu proti sebe tvrdenia obžalovaného, že skutky nespáchal a skutky sa nestali a tvrdenie poškodenej, že skutky sa stali a spáchal ich obžalovaný. Súd I. stupňa uviedol, že vzhľadom na zistené skutočnosti a prihliadnuc aj na osobnostné rysy poškodenej, je možné dôvodne pochybovať v pravdivosti jej tvrdení. Okrem výpovede poškodenej žiadny iný dôkaz nesvedčí o vine obžalovaného a jej výpovede súd považoval za nevierohodné. Neboli teda produkované také dôkazy, ktoré by jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností potvrdili, že skutky uvedené v obžalobe sa skutočne stali, za danej dôkaznej situácie, nie je možné obžalovaného uznať za vinného zo spáchania žalovaných trestných činov. Preto súd I. stupňa podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku obžalovaného oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie okresný prokurátor, ktoré odôvodnil tým, že s rozhodnutím súdu sa nestotožňuje, tento nepostupoval podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku. Poškodená trestné oznámenie podala 02.06.2009, potom ako mala byť 31.05.2009 obžalovaným zbitá, znásilnená a na druhý deň vyhodená pred dvere bytu so sprievodnými vyhrážkami. Na svojich tvrdeniach počas celého trestného konania zotrvala. Je pravdou, že z lekárskej správy na č.l. 5 vyplýva len to, že bola inzultovaná večer a ráno manželom a utrpela pohmoždenie pravej časti tváre, avšak vo svojich výpovediach, tak počas prípravného, ako i súdneho konania uviedla, že sa hanbila za to, ako sa k nej manžel, preto sa nikomu okrem matky a sestry nezdôverila a problémy v manželstve nezdíeľala ani s psychiatričkou. Z jej výpovede tiež vyplýva, že až do rozvodu manželstva žili v spoločnej domácnosti v jednom kuse maximálne 3 týždne a to preto, lebo z domácnosti utekala, keď bol agresívny a ubližoval jej, avšak neustále sa vracala, pretože stále sľuboval, že budú žiť normálne. Kolísavých vzťah k svojmu manželovi potvrdila aj znalkyňa počas svojej výpovede na hlavnom pojednávaní. Uviedla tiež, že poškodená niekedy oceňovala starostlivosť obžalovaného a inokedy ho odsudzovala pre jeho agresívne správanie. Rovnako znalkyňa dňa 30.06.2018 vypracovala doplnok k svojmu pôvodnému znaleckému posudku, z obsahu ktorého vyplýva emočná nestabilita poškodenej za súčasného zachovania kognitívnych schopností, poškodená je schopná správne vnímať, zapamätáť si a následne reprodukovať okolnosti, ktoré vnímala, zažila. Manipulatívne a hysterické prejavy v rámci striedania pozitívneho a negatívneho vzťahu k manželovi mohli vyvolať aj pomstychtivosť. Sestra poškodenej uviedla, že poškodená sa jej sťažovala, že obžalovaný je veľmi vulgárny, nadáva jej, bije ju, zamyká do bytu. Z bytu sa nevedela niekedy dostať von aj niekoľko dní. Videla na nej, že si fyzicky bitá a týraná. So svojimi zraneniami k lekárovi nechodila, pretože sa bála obžalovaného, že sa jej za to pomstí a preto sa k nemu stále vracala. Sestra sa jej sťažovala aj na sexuálne praktiky manžela, ako i na to, že ju zvykne surovo zbiť, keď mu nebola po vôli. O týchto veciach rozprávala veľmi ostýchavo. Psychické zničenie poškodenej potvrdila aj matka poškodenej. V jednom prípade sa jej obžalovaný vyhrážal SMS správou, že keď mu nepovie, kde sa poškodená vychádza, dajú zobrať na políciu a tam to z nej vytiahnu. Poškodená sa obžalovaného podľa jej vyjadrenia veľmi bála. Argumentáciu súdu ohľadne toho, že žiaden zo svedkov nebol svedkom agresívneho správania sa obžalovaného považuje za irelevantnú, pretože pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného poriadku je charakteristické domáce násilie. Je páchané bez svedkov v domácom prostredí, pričom na verejnosti sa k svojim obetiam agresori správajú láskavo a budia dojem milujúceho človeka. Obete sú prevažne slabšie, emocionálne labilné jedince, tak ako je to v tomto prípade. Konštatovanie súdu, že poškodená o svojom zbití a znásilnení neinformovala zdravotníka, pričom jej v tomto nič nebránilo, je vyvrátené psychologickou praxou, ktorá poukazuje na to, že týrané ženy, či už z dôvodu hanby, strachu, nedôvery v spravodlivé potrestanie páchatel'a alebo dokonca pre skreslené vnímanie páchatel'ovho konania v súvislosti s existenciou blízkeho, respektíve intímneho vzťahu medzi nimi, sa ďalšej nezainteresovanej osobe nezdôverujú. Dôvodenie súdu, že na rozvodovom konaní poškodená uviedla, že od 01.01.2009 nemali sexuálny vzťah, nevyklučuje možnosť jej znásilnenia. Logicky poškodená vysvetlila, že tento údaj na súde povedala preto, lebo sa chcela rozvieť a bola inštruovaná obžalovaným, že má takto vypovedať. Je potrebné tiež poukázať na to, že ich spolužitie nebolo plynulé, bolo s rôznymi prestávkami. Z výpovede poškodenej tiež vyplýva, že obžalovaný dňa 10.06.2009 prinútil

podpísať stiahnutie trestného oznámenia a tiež jej pred rozvodom dal návrh spočívajúci v tom, že si rozvod rozmyslí, ak pozastaví trestnú vec. Návrh na rozvod bol podaný 12.06.2009, tento údaj spochybňuje tvrdenie obžalovaného a jeho bývalej manželky, ktorá tvrdila, že od 10.06. 2008 sa obžalovaný zdržiaval u nej v Čechách. Ani samotná skutočnosť, že bývalé manželky obžalovaného vypočuté na hlavných pojednávaniach nepotvrdili agresívne chovanie obžalovaného voči ich osobám počas trvania manželstva, nemôže byť smerodajnou skutočnosťou vedúcou k záveru, že sa k svojej bývalej manželke nechoval spôsobom uvedeným v obžalobe. Pokiaľ sú ich výpovede pravdivé a im v manželstve neublížoval, je to zrejme preto, lebo sa jednalo o emočne stabilné a silné osobnosti, čo nemožno povedať o poškodenej, ktorá ako to z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, bola typickou obeťou domáceho násillia, ktorá príkorie znášala pravidelne a svojmu manželovi odpustila a verila tomu, že ak sa vráti, zmení sa. Poškodená na svojich výpovediach zotrvala počas celého trestného konania, je ťažko predstaviteľné, že by vo svojej jednoduchosti bola schopná, tak hodnoverne a presvedčivo opisovať skutočnosti, ktoré by neprežila. Nebolo produkovaný žiadny relevantný dôkaz o tom, že by nebola schopná správne vnímať a reprodukovať prežité skutočnosti. V súvislosti s požívaním alkoholických nápojov omamných látok poukázal na závery znaleckého posudku vo veci psychiatrie, v ktorom znalkyňa uviedla, že poškodená nebola nikdy liečená ako závislá na alkohole a nebola u nej diagnostikovaná ani žiadna iná závislosť. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu I. stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný, že tvrdenie prokurátora v odvolaní nemôže spochybniť jeho pobyt u jeho súčasnej manželky, pretože predložil súdu aj fotky dokazujúce jeho pobyt v Čechách a navrhol, aby bol vypočutý ako svedok jej vtedajší partner. Za ďalší nezmysel považuje tvrdenie prokurátora, že poškodená zotrvala na svojich tvrdeniach počas celého trestného konania, pretože kto sa zúčastnil na hlavnom pojednávaní 09.08.2017, tak mohol byť svedkom vypočutia poškodenej. Mala vypovedať pod prísahou za prítomnosti znalkyne. Napriek nezištnej pomoci prokurátorky poškodená vyhlásila, že sa na nič nepamätá a hocijako nezištne jej prikazovala prokurátorka, aby poškodená nadávala škaredými slovami, ona to nevedela zopakovať a ani svoje predošlé tvrdenia. Potom to už dospelo k tomu, že aj mená lekárov namiesto poškodenej, hľadala prokurátorka. Čo sa týka vyhlásenia poškodenej, že si nič nepamätá, je podľa odborníkov aj literatúry lož. Totiž zabudnúť na prežité traumy, aké sú popísané v obžalobe, u človeka, ktorý ich mal naozaj zažiť, tak takýto človek na takéto správanie už nikdy do konca svojho života nezabudne nikdy a do konca svojho života si bude pamätať. Jediná výnimka, ak si takéto právne táto osoba iba vymyslela. Taktiež je nezmysel, že mal podľa výpovede poškodenú dňa 10.06.2009 nútiť, aby stiahla oznámenia, hoci poškodená ho 13.06.2009 fyzicky napadla, dokopala, doškriabala natoľko, že mesiac bol práceneschopný a túto ženu ešte v ten istý deň dvaja policajti nedokázali odvieť na odber krvi. Dňa 13.02.2009 bez akýchkoľvek morálnych zábran poškodená vypichla na jeho aute v noci o druhej hodine všetky 4 pneumatiky a chcela podrezať iné ženy, ktorých telefónne čísla našla v jeho telefónnom zozname. Asi 4 až 5 krát neprišla na súdne pojednávanie, lebo sa jej nechcelo a na ktorá už mala byť predvedená políciou. To isté sa zopakovalo, keď sa mala zúčastniť na vyšetrení u znalkyni. Takisto sa hovorilo žene, ktorej matka a sestra boli nútené túto ženu vyhostiť trvalého bydliska z ich bytu, pretože agresivita bola už natoľko neznesiteľná. Táto agresivita sa prejavila aj voči jeho osobe na súdnych pojednávaniach. Takže sa vynára otázka, ako mohol on, alebo hocikto iný, donútiť túto značne nebezpečnú ženu. Pokiaľ ide o tvrdenie, že sa z bytu nevedela dostať niekoľko dní uviedol, že byt bol na prízemí, ako to potvrdili vo svojich výpovediach aj majitelia tohto bytu, dvere na tejto izbe sa nedali zamknúť. Pretože v tomto byte fungovala autoškola, pohyb ľudí cez celý deň bol od rána do večera nepretržitý. Uviedol, ako mu teda mohla poškodená ukradnúť v tom čase psa kým bol v práci a ktorého predala za alkohol.

Na verejnom zasadnutí zástupkyňa krajského prokurátora zotrvala na dôvodoch odvolania okresnej prokurátorky, uviedla, že súd I. stupňa pri vyhodnotení dôkazov nepostupoval v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku. Navrhla vyhovieť odvolaniu okresnej prokurátorky v Komárne, zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že mu nie je zrejme z akého dôvodu sa odvolávajú na prokuratúru z Komárna, pretože tak posudky znalcov ako aj výpovede svedkov sú jasné, tieto skutočnosti potvrdili aj lekári, tzn. že potvrdili to, čo hovorí. Navrhol, aby odvolanie prokurátora bolo zamietnuté a aby bol potvrdený oslobodzujúci rozsudok súdu I. stupňa.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 254 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je nedôvodné.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti, dôležité pre trestné stíhanie uvedené v § 89 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie.

Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku. Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy na zistenie skutkového stavu veci a tieto vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku, pričom tak dospel k správnym skutkovým zisteniam.

Aj podľa názoru krajského súdu, výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade odôvodňujú postup podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku, pretože nebolo bez dôvodných pochybností dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný. K tomuto dôvodu oslobodenia krajský súd poznamenáva, že v takomto prípade sa nevyžaduje, aby bolo bez pochybností preukázané, že sa skutok nestal, stačí len dôvodná pochybnosť o tom, či sa stal a to za okolností zakladajúcich trestnosť.

Z vykonaného dokazovania na súde I. stupňa nemožno vyvodit' bezpečný záver, že sa stali skutky, ktoré sú predmetom trestného stíhania. Výsledky dokazovania vykonaného pred súdom nevyznievajú jednoznačne a nie je tu úplne ucelená reťaz ani priamych ani nepriamych dôkazov, z ktorých by tento bezpečný záver bolo možné vyvodit'.

Je potrebné poukázať na skutočnosť, že v konaní boli vykonané priame dôkazy, pričom ide o výpoveď obžalovaného. Na strane druhej ďalším produkovaným dôkazom je výpoveď poškodenej. Treba uviesť, že v prípade výpovede poškodenej ide o jediný dôkaz vykonaný v celom konaní, ktorý spochybňuje výpoveď a obranu obžalovaného a na strane druhej, v celom konaní nebol produkovaný ďalší priamy alebo nepriamy dôkaz, ktorý by jednoznačne korešpondoval a podporoval výpoveď poškodenej. Pokiaľ ide o úvahy prokurátora uvedené v písomných dôvodoch odvolania, krajský súd udáva, že zotrvanie svedka na výpovediach, ešte nemôže viesť k záveru, že svedok hovorí pravdu a aby bolo možné spoľahlivo dôkaz zhodnotiť, musí súd vziať do úvahy aj dôkazy ostatné a posúdiť prípadné rozpory medzi nimi a skúmať, prečo k nim dochádza. V tejto súvislosti je potrebné poukázať, že pokiaľ je jediným priamym dôkazom produkovaným vo vzťahu k zavineniu obžalovaného výpoveď poškodenej, musí byť takáto výpoveď jasná, zrozumiteľná, bez vnútorných rozporov a pokiaľ sa v takejto výpovedi rozpory nachádzajú, tieto musia byť logicky odôvodnené. Je potrebné uviesť, že výpovede poškodenej týmto kritériám nezodpovedajú. Ako to už uviedol krajský súd vo svojom ostatnom rozhodnutí v danej trestnej veci, a to uznesením z 28.04.2016 sp.zn. 4To/24/2016, v ktorom poukázal na skutočnosť, že zranenia poškodenej, ktoré jej mal spôsobiť obžalovaný útokom na jej osobu dňa 31.05.2009 nezodpovedajú tvrdeniam poškodenej o intenzite útoku podľa lekárskeho správ o jej zraneniach na čísle listu 5,6 a 7 spisového materiálu. Táto skutočnosť vyplýva jednak z uvedených lekárskeho správ, ale predovšetkým zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgie Q.. B., zo záveru ktorého vyplýva, že dané zranenia zodpovedajú mechanizmu ich vzniku a to, pôsobením minimálneho ľahkého násillia napr. slabá facka a možný aj pád na podlahu, nejednalo sa o údery päťou, ani kopance, dané zranenia nemohli vzniknúť spôsobom, ako útok popísala poškodenej vo svojich výpovediach. Ďalšou skutočnosťou, ktorá spochybňuje vierohodnosť poškodenej je konkrétne správanie poškodenej počas trvania v manželstve s obžalovaným, keď táto vo svojich výpovediach uviedla, že napriek takémuto správaniu obžalovaného a jej odchodu so spoločnej domácnosti, z tejto niekoľkokrát odišla, avšak k obžalovanému sa opätovne vrátila a skutočnosť, že poškodenej napriek proklamovanému strachu z obžalovaného bola schopná zo spoločnosti domácnosti odísť a vrátiť sa k obžalovanému aj po tak brutálnom útoku na jej osobu, ako ho táto popísala vo svojej výpovedi a

navyššie sa snažila s obžalovaným skontaktovať prostredníctvom SMS správ. Taktiež vo svojej výpovedi tvrdila, že matka ju z domu vyhodila a preto bola nútená vrátiť sa k obžalovanému, čo je však v priamom rozpore s tvrdením svedkyne - matky poškodenej, ktorá uviedla, že poškodenú prosila, aby sa k obžalovanému nevracala. Taktiež je potrebné uviesť, že poškodená vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 03.06.2009 popísala rôzne druhy útokov zo strany obžalovaného na jej osobu, ako napríklad surové pritlačenie k zariadeniu, fackanie, rozbitý nos, v dôsledku čoho mala dlho opuch a modriny pod očami, bitie do rôznych častí tela, avšak vo svojej výpovedi dňa 23.06.2010 na otázku vyšetrovateľa uviedla, že nikdy nemala fyzické prejavy zranenia po útokoch obžalovaného, hoci sestra poškodenej tvrdila, že obžalovaná bola zbitá avšak v tejto súvislosti krajský súd poukazuje na tvrdenia poškodenej, ktorá niekoľkokrát vo svojich výpovediach zopakovala, že niekedy sa dostala do takého psychického stavu, že spadla na zem a z vykonaných dôkazov je preukázaná skutočnosť, že v dôsledku takéhoto stavu, t.j. že spadla na ulici a udrela si hlavu pod vplyvom alkoholu, bola aj hospitalizovaná. Napriek tomu, že vo svojej výpovedi v prípravnom konaní popisovala niekoľkonásobné uzamknutie v byte obžalovaného a obmedzenie na jej osobnej slobode, súčasne vo svojej výpovedi uviedla, že odchádzala do práce, po niekoľkých dňoch sa z práce vracala. V tejto súvislosti je tiež treba poukázať na závery znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológie PHDr. Haidovej, zo záverov ktorého vyplýva, že v prípade poškodenej ide o emočne nestabilnú osobnosť s depresívnou poruchou, vyznačujúcou sa výkyvmi v oblasti emotivity, náladovosťou, afektívnou labilitou a tendenciou rozprávať impulzívne a nepredvídateľne, tieto všetky osobnostné faktory poškodenej, môžu mať vplyv na vierohodnosť jej výpovedí, navyše situačne môže byť zvýšene raniteľná a subjektívne vnímaná viktimizácia v kontexte s nestabilitou osobnosti, ktorej prežívanie je polarizované, pohybuje sa v rozmedzí intenzívnej náklonnosti až k nenávisti. Navyše manipulatívnosť a hysterické prejavy zapadajú do rozsahu jej emočne instabilného správania a v rámci striedania pozitívneho a negatívneho vzťahu k manželovi sa mohla vyskytnúť aj okolnosť pomstychtivosti. Navyše je potrebné zdôrazniť, že na hlavnom pojednávaní dňa 09.08.2017 poškodená vo svojej výpovedi uviedla, že keď bola naposledy vypočutá na pojednávaní, bola taká opitá, že nevedela o sebe. K úvahám prokurátora, že poškodená vo svojich výpovediach zotrvala počas celého trestného konania a je ťažko predstaviteľná, žeby vo svojej jednoduchosti tak verne a presvedčivo opísala skutočnosti, ktoré by neprežila, krajský súd udáva, že nie je zrejmé z akého dôkazu prokurátor vyvodzuje záver o tzv. „jednoduchosti“ poškodenej, pretože zo záverov znaleckého posudku z odboru psychológia vyplýva, že intelektové schopnosti poškodenej sú v pásme priemeru a má intelektový potenciál k tomu, aby bola spôsobilá usudzovať a vytvárať logické závery. K ďalšiemu tvrdeniu prokurátora v dôvodoch odvolania, že u poškodenej nikdy nebola zistená závislosť na alkohole krajský súd udáva, že z výpovede sestry poškodenej vyplýva, že sestra požívala alkoholické nápoje, pila potajomky, zistila, že pije aj po požití liekov, pričom z výpovede poškodenej v prípravnom konaní dokonca vyplýva tá skutočnosť, že lieky, ktoré sú na predpis od psychiatra, si kúpovala načierno z lekárne.

Tieto všetky dôkazy vo svojom súhrne v značnej miere spochybňujú a oslabujú vierohodnosť výpovede poškodenej, ktorá ako už bolo uvedené, je jediným priamym dôkazom, ktorý vyvracia výpovede obžalovaného. Len na základe takto spochybnenej výpovede poškodenej nemožno jednoznačne a bez dôvodných pochybností konštatovať, že bolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný a existujú teda dôvodné pochybnosti o tom, že sa skutky, popísané v obžalobe okresného prokurátora, stali.

S poukazom na vyššie uvedené, krajský súd považuje napadnutý rozsudok za zákonný a oslobodzujúci rozsudok v súlade so zásadou „in dubio pro reo“, ktorý záver nemôžu spochybníť ani skutočnosti uvádzané prokurátorom v jeho odvolaní. Krajský súd postupom podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.